

på linjefagsniveau skal være et obligatorisk fag for alle.

Vi er i gang med en drøftelse af denne gennemgribende ændring af læreruddannelsen, der vægter den faglige fordybelse frem for den faglige bredde. Det danske særkende, enhedslæreren, dvs. faglæreren, der inden for sit faglige område er rettet mod hele folkeskolens undervisningsforløb, mener jeg ikke der skal røres ved.

Princippet om undervisningsdifferentiering forudsætter et grundigt kendskab til den enkelte elevs forudsætninger, potentialer og hele læringsstil. Den faglige enhedslæreruddannelse har den bedste forudsætning for at leve op til dette princip. Men det er en debat, som vi i de politiske partier netop er i gang med.

Debatten om skolen, om skolens kvalitet og om skolens virksomhed er nødvendig og vigtig. Folkeskolen er for alle, derfor er den vort fælles anliggende og vort fælles ansvar. Det er det, der må være grundlaget for debatten. Det skal ikke være enkeltsager eller hovsaløsninger, der præger de beslutninger, der tages i forhold til folkeskolen.

Det er godt, at forventningerne og visionerne formuleres og diskuteres, men det skal ske ud fra et dobbelt kvalitetsperspektiv. Det langsigtede perspektiv har med den enkeltes hele liv at gøre, og det har også at gøre med et demokratisk samfunds behov for at styrke konkurrenceevnen inden for produktion, uddannelse og forskning.

Men der er også et andet perspektiv, som vi ikke må glemme. Det er det perspektiv, der både har relation til skolen som en del af det lokale samfund, den er omgivet af, og skolen som rammen om et trygt og udviklende og meningsfuldt fællesskab for børn og unge.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg vil først sige tak til undervisningsministeren for en god og fyldig redegørelse. Det var jo en lang opremsning af – det var i positiv forstand – gode initiativer, der tages fra Undervisningsministeriets side, og jeg synes, det virker betryggende, at vi, når vi nu har sat så stort et projekt i gang, som folkeskoleloven er, så kan konstatere, at man følger det op med mange initiativer og følger udviklingen nøje fra Undervisningsministeriets side.

Folkeskolen er en af samfundets mest betydningsfulde institutioner, ja, måske den betydningsfuldste. Derfor finder jeg det også både

rimeligt og forhåbentlig også nyttigt, at vi her i Folketinget får lejlighed til at debattere folkeskolen med passende mellemrum.

I Socialdemokratiet har vi altid været og er fortsat meget optaget af, at vi har en god folkeskole. Vi ønsker kvalitet i undervisningen, og vi ønsker selvfølgelig også, at indlæringen er optimal i henhold til de læseplaner, der er udarbejdet. Selvfølgelig skal børnene lære at tilegne sig viden og kundskaber og færdigheder, som det nu står i folkeskoleloven.

Vi vedstår os i Socialdemokratiet fuldt ud den nye folkeskolelov, som er vedtaget bredt her i Folketinget. Det er en god lov, og det er der heldigvis enighed om i brede kredse i det danske samfund. Socialdemokratiet ønsker en folkeskole for alle. Det er værdifuldt for et samfund, at der i det mindste er ét sted, vi har fælles oplevelse og et fælles udgangspunkt. Det ville være en ulykke for vor skole og vort samfund, hvis folkeskolen blev udmarvet ved, at flere og flere forældre og måske de mest ressourcestærke vælger privatskolen i stedet.

Hvad forstås der nu ved kvalitet i folkeskolen? Når man lytter til den offentlige debat om folkeskolen, kan man godt få det indtryk, at kvalitet i folkeskolen alene består i at give eleverne færdigheder. Undertiden får man indtryk af, at Venstre nærmest har koft det ned til et spørgsmål om en færdighedsprøve i 9. klasse i matematik.

Jeg vil gerne gentage: Selvfølgelig skal eleverne lære både at regne og læse. Men vi har i Socialdemokratiet langt større ambitioner med folkeskolen. Folkeskolelovens formålsparagraf taler ud over kundskaber og færdigheder også om arbejdsmetoder, udtryksformer, personlig udvikling, virkelyst, erkendelse og lyst til at lære bare for at tage nogle eksempler på ting fra formålsparagraffen.

Der tales om forberedelse til medbestemmelse, medansvar og rettigheder og pligter, og som det fremgår af skolens formålsparagraf, er formålet altså langt bredere end indlæring af færdigheder og kundskaber. Jeg har da også ofte hørt også i erhvervskredse, at man gerne vil have unge mennesker, der er selvstændige, der er kreative og ansvarsbevidste, og derfor må skolens kvalitet selvfølgelig også vurderes på disse bløde og ikke direkte målbare målsætninger.

Vi har haft to internationale undersøgelser af elevernes standpunkt i læsning og matematik. Jeg tror, det er nyttigt med sådanne undersøgel-